

RESOLWOWAĆ (7) *vb pf i impf*

pf (4) [znaczn. II.], *impf* (3) [znaczn. I. i III.]

resolwować (6), **rezolwować** (1); resolwować : rezolwować *FalZioł* (1:1).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf resolwować (1). ◇ *praes 3 sg* resolwuje (2). ◇ *3 pl* resolwują (1). ◇ *con 3 sg m* by resolwował (1).

[*f* by resolwowała.] ◇ *imp 2 sg* resolwuj (1). ◇ *impers praet* resolwowało się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: rezolwować.

I. Transit. impf (3) :

1. Zmiękczać, rozluźniać (o działaniu lekarstw i zabiegów) [*resolvo* – odwięzuję *Mącz* 401c; – zasię rozwiążę *Calep*; roztopiam co, topię; rozwiążę co – *resolvo Cn*] (2) :

resolwować co (1): [rzodkwiana wódka] bielmo małe z oka y też piegi z licza rospądza/ fliuogorz [!] rezolwuie/ y twardość fleziony rozgania *FalZioł* II 11c; [ieśli pot wystąpi, do łoża go [*chorego na skurcz*] kładą y tam sye mu zápoćić każą: gdyż pot resoluue tákie rzeczy *OczkoPrzymiot* 199].

Szereg: »resolwować i odmiękczać« (1): Oleiek leliowy refolwuie bez żadnego grizienia y odmiękcza/ á tak ieft dobry na twardość macicze namazawšy ią *FalZioł* I 72a.

2. Wyjaśniać sprowadzając do czegoś [*resolvo Łac sr*] [*co w co*] (1) : Widziłż że oni [*konfesjoniści*] wšyftko w Duchá y w dymy y w fántázye prozne refolwuia/ gdy ten Sákráment lámym Duchownym pokármem zowá. *Wuifud* 252.

II. Transit. pf (4) :

1. Rozpatrzyć, zastanowić się nad czymś [*resolvo Łac sr*] [*co*] (2) : a cofs to za ć bęndzie/ gdy miafto ćemv/ pološčys/ czemu? refolwvyfche iedno to/ bęndzie nieme flowo nierozumne takie/ cfdemu *JanNKarOrz* F3v.

resolwować komu (1): gdyżem thu pokazał pericula extranea/ ktore/ rádbym widział żeby mi ie kto refolwował/ á iakoby fie tym niebefpieczeńftwo^m ząbieżało *MycPrz* II C3.

2. [Powiadomić [*resolvo Łac sr*] [*kogo*]:

resolwować o czym: Dla Boga tedy, niech już pan ten węzeł rozwiąże abo rozetnie, by potem nie było sero consilium. A Wasza Miłość racz nas o tym resolwować rychło. *DudEpist* V 1576/78.

Ze zdaniem dopełnieniowym: Dla Boga, już mię Wasza Miłość resolwuj, quis finis standi, quo nos decet usque teneri. *DudEpist* V 1576/153.]

3. Zdecydować, orzec o czymś [*resolvo Łac sr*] [*ze zdaniem dopełnieniowym*] (2) : Iachanie trud nebez potrzeb Impedimentow Strzelby więc y ktorędy ciągnąc nie resolwowało się. *ActReg* 11; Resolwować trzeba iesli wZięmię Śląską poidzie Maximilian, mali woisko iść zanim czyli nie *ActReg* 12.

III. [Intransit. impf]: Rozrzęczać się, rozpuszczać się: że kiedy sye nábierze głowá, á máterya w głowie nápoły strawióna resolwować á ćiec poczyna, kichánié sye wzbudza *OczkoPrzymiot* 234; niéma być głowá záziąbiána: owszem ták grzaná, áby sye y skórá y sutury otworzyły, y máterya oná rádczýy resolwowała *OczkoPrzymiot* 237.]

Cf [**RESOLWOWAN**], **RESOLWUJĄCY**